

පළමුවන දේව ප්‍රකාශනය

යෙසායා 55:1-3

යෙසායා දිවැස්ප්‍රසාදි තුමන්ගේ පොතෙන් ගත් පාඨයෙකි.

“එන්න, නොමිලයේ ම ලබාගන්න.”

“පියාසා ඇති සියල්ලෙහි, ඇල දොළ වෙත පැමිණෙන්න; මුදල් නැති තැනැත්තෙහි, එන්න, අරගන්න, වළඳන්න. එන්න, මිදියුස හා කිරි ගන්න, නොමිලේ ම ලබාගන්න. කෑමක් නොවන දේව මුදල් ගෙවන්නේ කුමට ද? තෘප්තිය නොදෙන දේව වෙහෙස වන්නේ මන් ද? මා හට සවන් දී, මා කී දේ කර, හොඳ ම ආහාර වළඳා පෝෂණය වී ප්‍රීති වන්න.” “මට සවන් දී, මා වෙත එන්න; අවුත් ජීවනය ලබාගන්න; දාවිත්ට මා ප්‍රේම කළාක් මෙන් ම නුඹටත් ප්‍රේම කරන ලෙසට සදහට ම පවතින ගිවිසුමක් නුඹ සමග කරන්නෙමි.”

දේව වාක්‍යය එසේ ය.

දෙවියන් වහන්සේට ස්ත්‍රෝත්‍ර වේවා.

පිළිතුරු ගීය

ගීතාවලිය 145:8-9, 15-18

පිළිතුරු: අහෝ සම්ප්‍රීති, ඔබ හස්තයෙන් අප සම්පූර්ණ කරන සේක.

ගීය: සම්ප්‍රදාණෝ දයාවන්ත ය. අනුකම්පාවෙන් පූර්ණ ය; වහා නොකීපෙන සුදු ය; තීරසර පෙමින් යුතු ය. සම්ප්‍රදාණෝ සියල්ලන්ට කරුණාව පාන සේක; එතුමන්ගේ සුමුදු දයාව මවන ලද සියල්ල ද වෙත පැතිරෙයි.

සියල්ලන්ගේ දෙනෙන් ඇවිටිල්ලෙන් ඔබ දෙස යොමු කර තිබේ. ඔබ ද සුදුසු කාලයේ දී ඔවුන්ට ආහාර දෙන සේක. ඔබ සිය හස්තය විදහා පාන සේක; ජීවමාන සියල්ලන්ගේ ආසාවන් සපුරාලන සේක.

සම්ප්‍රදාණෝ සැම අතින් ම සාධාරණ ය, එතුමන්ගේ සියලු ක්‍රියා දයාත්විත ය. අයැදින සියල්ලන්ට සම්ප්‍රදාණෝ ළං ව සිටින සේක. අවංක සිතින් යදින්නන්ට ආසන්න ව සිටින සේක.

දෙවන දේව ප්‍රකාශනය

රෝම 8:35, 37-39

සාවුලු තුමන් විසින් රෝමවරුන්ට ලියන ලද හසුනෙන් කොටසකි.

ක්‍රිස්තුන් වහන්සේගේ ප්‍රේමයෙන් අප වෙත් කළ හැකි කිසිවක් ඇද් ද?

ක්‍රිස්තුන් වහන්සේගේ ප්‍රේමයෙන් අප වෙත් කළ හැකි කිසිවක් ඇද් ද? විපතට වත්, දුක් වේදනාවට වත්, පීඩාවට වත්, සාගින්නට වත්, දුගී බවට වත්, උවදුරට වත්, කඩුවට වත් අප වෙත් කළ හැකි ද? එහෙත් අපට ප්‍රේම කළ තැනැත් වහන්සේ නිසා අපි මේ සියල්ලේ දී ම විපයග්‍රාහී වෙමු. මන්ද, මරණයට වත්, ජීවිතයට වත්, දේව දුක්‍යයන්ට වත්, භූතාධිපතීන්ට වත්, බලධාරීන්ට වත්, දෑත් තිබෙන කිසිවකට වත්, මතු පැමිණෙන කිසිවකට වත්, අතී උසට වත්, මහා ගැඹුරට වත්, මුළු විශ්වයෙහි අත් කිසි මැවිල්ලකට වත් අපගේ ස්වාමීන් වන පේසුස් ක්‍රිස්තුන් වහන්සේ තුළ ඇති දේව ප්‍රේමයෙන් අප වෙත් කළ නොහැකි බව මම ඒකාන්තයෙන් ම දනිමි.

දේව වාක්‍යය එසේ ය.

දෙවියන් වහන්සේට ස්ත්‍රෝත්‍ර වේවා.

ආලේඳයා! ආලේඳයා

"මිනිසා ජීවත් වන්නේ කෑමෙන් පමණක් නොව; දෙවියන් වහන්සේගේ මුවින් නික්මෙන සියලු වචන වලින් ය"යි ස්වාමීන් වහන්සේ වදාරණ සේක.
ආලේඳයා!

ශුද්ධවූ සුවිශේෂය

මතෙව් 14:13-21

මතෙව් තුමාගේ ශුද්ධවූ සුවිශේෂයෙන් උපුටා ගත් කොටසකි.

"හැම දෙනම කා තෘප්තියට පැමිණියහ."

පේසුස් වහන්සේ ඒ අසා එතැනින් නික්ම, ඔරුවකින් හුදකලා තැනකට වෙන් ව වැඩිය සේක. ජනකාය ඒ අසා නුවරවලින් පිටත් ව අවුත් උන් වහන්සේ පස්සේ පයින් ගියහ. උන් වහන්සේ ගොඩ බැස, විශාල ජනකායක් දක, ඔවුන් කෙරෙහි අනුකම්පා කොට, ඔවුන්ගේ රෝගීන් සුවපත් කළ සේක. සවස් වූ කල ශ්‍රාවකයෝ උන් වහන්සේ වෙත අවුත්, "මෙය පාඨ තැනකි; දන් රැ බෝ වී ඇත; ගම්වලට ගොස්, කෑම මිලට ගන්නා පිණිස, සමූහයා යන්න හැරිය මැනවැ"යි කී හ. "ඔවුන් යවන්නට වුමනාවක් නැත; ඔබ ඔවුන්ට කන්න දෙන්නැ"යි පේසුස් වහන්සේ ඔවුන්ට වදළ සේක. ඔව්හු ද, "අප ළඟ මෙහි ඇත්තේ රොටි පහකුත් මසුන් දෙදෙනෙකුත් පමණකැ"යි උන් වහන්සේට කී හ. "ඒවා මෙහි මා වෙත ගෙනෙන්නැ"යි උන් වහන්සේ වදළ සේක. තණ කොළ මත හිඳගන්නට ජනකායට අණ කොට, උන් වහන්සේ රොටි පහත්, මසුන් දෙදෙනාත් ගෙන, ස්වර්ගය දෙස බලා ආශීර්වාදය පවසා, රොටි කඩා ශ්‍රාවකයන්ට දුන් සේක. ශ්‍රාවකයෝ ද එය සෙනඟට දුන්හ. හැම දෙනම කා තෘප්තියට පැමිණියහ. ඔව්හු ඉතිරි කැබලි එක් කොට කුඩා දෙළසක් පුරවාගත්හ. ස්ත්‍රීන් හා දරුවන් හැර, කෑම කෑ පුරුෂයෝ පන්දහසක් පමණ වූ හ.

සම්දාණන් වහන්සේගේ සුභාරංචිය මෙසේ ය. ක්‍රිස්තුහි ඔබ වහන්සේට ප්‍රශංසා වේවා.
ලබන ඉරුදින දේව ප්‍රකාශන සඳහා <http://sinhalagospel.lk/> වෙත පිවිසෙන්න.